

Johannesbrief

Vaste adressen

KERKGEBOUW

Johanneskerk:

- Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St Jorisplein). Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.
- Beheercoördinator: J. Nienhuis
- Website: www.johanneskerk.nl
beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

Mw. ds. A.B. Liebich

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien en Supertrek: (vacature)

Kinderkring:

Mw. D. Berendsen

ORGANIST

Dhr. W. van Twillert

Dhr. F. van Gils

SECRETARIAAT KERKENRADEN

Mw L. van Rossum du Chattel

DIACONIE DOREVH

Contactpersonen:

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

mailadres: diaconie@johanneskerk.nl

Penningmeester:

Dhr. D.K.J. Tommel

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Dhr. H.H. Diephuis

INLEVEREN KOPIJ

Graag in een Word-bestand, per e-mail, uiterlijk op

vrijdag 10 juni 2022

Aan de redactie sturen:

johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

De volgende Johannesbrief verschijnt op
25 juni 2022

INHOUD VAN DEZE JOHANNESBRIEF

Leren	pag. 2
Vieren	pag. 4
Dienen	pag. 6
Aan de gemeente	pag. 7

Leren

TER OVERWEGING –

Ooit heb ik in een Pinksterdienst een vluchteling uit Soedan het Pinksterverhaal laten lezen. In de kerk, in zijn eigen taal, Arabisch. Hij vond het geweldig om te doen; zijn ogen straalden. Dat was wat de andere kerkgangers daaraan opdeden. Ze verstonden er niks van, maar dat gaf niet. Want de taal vertelde iets heel anders: er kwam geen informatie naar buiten, maar emotie en verbinding. De kerkgangers wisten al wat er gezegd zou worden, en zij zágen iets: een innerlijk licht kwam naar buiten.

Het talenwonder van Pinksteren – dat mensen hun eigen talen hoorden – ontsluit een ruimte die we eerder nog niet hadden gezien. Die bescheiden Soedanees met zijn groot gezin en op zoek naar een nieuw bestaan werd voor even vertolking van het Pinksterverhaal in persoon. Niet wat hij zei maar wat er verteld werd door dat wat er gebeurde, dat raakte de mensen. Dat schiep verbinding en gemeenschap, bouwde en bouwt de kerk.

Taal is niet alleen maar een instrument van communicatie. Taal is deel van wie je bent. Dat realiseerde ik me vooral toen ik met mijn pasgeboren kind in huis rondliep. Dat ik hem, in Nederland geboren, in het Duits wiegde en toezong was vanzelfsprekend: het gebeurde gewoon, het ging van zelf. Die klanken kwamen van binnenuit. Ergens in mezelf is blijkbaar iets opgeslagen, een ruimte waar iets bijzonders wortelt dat ook af en toe naar buiten wil. Die ruimte vind ik fascinerend.

In het Pinksterverhaal bij handelingen wordt ineens in vele talen ... ja wat? Gesproken, of geluisterd, gehoord? Wat gebeurde daar, en waar kwam die taal vandaag? Gaat het wel om begrijpen van wat er gezegd werd? 'Hé, zij spreken onze taal!' Of gaat het, zoals in de Pinksterdienst van lang geleden, om een ander zien, horen en begrijpen? Komt met het spreken iets anders naar buiten van daarvoor verborgen was? En waar komt dat dan vandaan? Welke innerlijke ruimte komt daar aan het woord? Gevuld met hoop, met verlangen, met liefde, met God.

Rainer Maria Rilke (1875-1926) is een Duitse dichter die de innerlijke ruimte bewoont en belangrijk vindt. De wereld, de indrukken, het leven moet bewaard worden in het innerlijk.

Weltinnenraum noemt hij die ruimte waar de wereld binnen in de mens bewaard en gekoesterd en bewaard wordt. 'Wij zijn de bijen van het onzichtbare. Wij vergaren hartstochtelijk de honing van het zichtbare, om het op te slaan in de grote gouden korf van het Onzichtbare.' Het was een opdracht. Rilke zag de wereld veranderen, zag de voortschrijdende technologie – 'vanuit Amerika overspoeld met lege, onverschillige dingen' – en hij vreesde het verlies. Zijn Weltinnenraum was een plaats van verzet, een vluchtruimte. Zo'n ruimte is een noodzaak, het maakte je mens. Onze binnenruimte heeft taal en beelden die er – soms lang geleden - in zijn gezaaid. Een creatieve gelovige als Etty Hillesum schreef herhaaldelijk over God in haar binnenste: als bloeiende jasmijn, of vaak ook bedolven onder puin.

Ik denk dat de Geest er niet ineens van buiten bij komt. Maar dat Gods geest er altijd al was en is. In ons, in jou en mij. Pinksteren is dan het feest van het 'naar buiten', van het kunnen horen, zien en verstaan. Een nieuwe taal, een nieuw verstaan trekt ons naar een andere horizon. Blijkbaar is er meer dan ik wist en dacht. Wat een wonder als je dat ineens ontdekt.

Alke Liebich

HET LIED DAT ME RAAKTE

Deze keer geen lied maar gedichten van de poëzie-kring, uitgekozen door Chantal:

O de jonge moeders

*O de jonge moeders in het park,
Wat kunnen ze foeteren;
Je zou bijna gaan denken dat zij
Van de kinderen moederen moeten.*

Judith Herzberg

Voor wie ik liefheb wil ik heten.

*Mijn moeder is mijn naam vergeten,
mijn kind weet nog niet hoe ik heet.
hoe moet ik mij geborgen weten?
noem mij, bevestig mijn bestaan
laat mijn naam zijn als een keten.
noem mij, noem mij, spreek mij aan,
o, noem mij bij mijn diepste naam.
Voor wie ik liefheb wil ik heten.*

Neeltje Maria Min

En dan nog een gedicht, of eigenlijk een lied, over een moeder. Dit werd voorgelezen door onze voorganger Jaap Marinus op 8 mei. Het gaat mij (LRC) om het refrein. Is dit geen mooie les om aan je (klein)kind mee te geven: "Er is zoveel om blij te zijn"?

*Moeder, 'k weet nog goed
Ik was amper vier
'k Kreeg van jou toen m'n eerste fiets*

*Maar wat was die groot
Ik viel in de sloot
Uit m'n knie kroop een druppel bloed*

*Toen dacht ik 'nu ga ik dood'
Groot was mijn verdriet
Maar jij nam me op je schoot!
En je zong voor mij dit lied*

*Donna, Donna, Donna, Donna
Treur niet om een beetje pijn
Donna, Donna, Donna, Donna
Er is zoveel om blij te zijn*

*Als iets mij niet gaat
Denk ik aan die fiets
Zing ik altijd weer jouw lied*

*Tegen elke pijn
Helpt dat stil refrein
En de troost die jouw beeld mij biedt*

*Door dat lied verbeeld ik mij
Dat jij bij me bent
Elke pijn en elk verdriet
Verdwijnt op dat moment*

*Donna, Donna, Donna, Donna
Treur niet om een beetje pijn
Donna, Donna, Donna, Donna
Er is zoveel om blij te zijn*

Auteur: Guy Grammant, Marius Degeest

Ben je ook geraakt door een lied of een gedicht? Een strofe uit een lied dat je zong in de dienst? Een mooie melodie? Kan je ook aangeven waarom het je raakte?

Stuur het op naar de redactie, Johannesbrief@johanneskerk.nl

Vieren

BIJ DE DIENSTEN

29 mei – Dhr. Jan Nienhuis (in plaats van Aniek Lenselink)

5 juni Pinksteren – ds. Alke Liebich
Door water en vuur ----->

Met Pinksteren wordt er gedoopt en belijdenis gedaan. Roland verbindt zich met God en zijn gemeente, en wordt gedoopt. Martijn bevestigt zijn doop en deel zijn van de Johanneskerk met zijn belijdenis. Dat kan alleen maar een prachtige dag worden, een viering met veel blijdschap.

Vuur is een teken van de Geest, en komt veelvuldig in de Bijbel voor. Vuur is beeld voor wat je kunt zien van God – die je niet kunt zien. Je kunt God niet zien maar toch komt iets goddelijks naar buiten van wat in mensen is aangestoken. Vonkje God in jou en in mij, ineens overal aanwezig. Wij vertellen, lezen en zingen ervan.

Wij lezen uit Exodus 3 en uit 1 Johannes 4.

12 juni - ds. Maaïke de Jong, doopsgezind predikant in Zeist

19 juni – maaltijdviering – ds. Alke Liebich

Wakker liggen. We hebben een nacht gewaakt: de nacht van de vluchteling. Misschien ook gewoon de nacht van de mens. In de nacht zijn we allemaal kwetsbaar, wordt zo veel groot, heftig en ernstig. Er zijn er zo veel die waken in de nacht. De prachtige podcast *De slapelozen* van Frits Spits vertelt erover.

We delen brood en wijn en wie weet wat niet nog meer. Wij lezen 1 Samuel 3, de roeping van de jonge Samuël, in de nacht. Het enig mogelijke antwoord: Hier ben ik.

26 juni - mevr. Madelief Brok;

Madelief Brok woont in Amersfoort, werkt in het onderwijs, en is seminarist bij de Remonstranten.

3 juli:

Noteer de datum: **Overstapdienst en buitendag!**

JOHANNESMAALTIJD

Na een lange pauze, o.a. vanwege Corona, zijn de Johannesmaaltijden onlangs weer opgestart. Voor wie nieuw is of het niet meer weet: een Johannesmaaltijd is een eenvoudige, meestal vegetarische maaltijd in de kerk. Bestemd voor gemeenteleden, vrienden en gasten.

De inloop is vanaf 17.30 uur met een glaasje en de maaltijd is om 18.00 uur. De ontmoeting met anderen staat centraal en het is een goede gelegenheid om mensen te leren kennen. De bijdrage is vrijwillig, richtprijs 5 euro. Het bedrag dat overblijft na aftrek van de kosten gaat naar het collectiedoel van die maand.

We willen proberen om in de eerste week van de maand een Johannesmaaltijd te houden, maar niet op een vaste avond in de week. Houd dus de Johannesmail in de gaten voor de precieze data of vraag aan de organisatoren om op de hoogte gehouden te worden. De eerstvolgende Johannesmaaltijd is op **woensdag 1 juni** en de daaropvolgende op **vrijdag 1 juli**. Opgeven voor de maaltijd kan tot 18.00 uur twee dagen voorafgaand aan de maaltijd. U kunt zich telefonisch aanmelden bij Jos of Wellie of per e-mail aan iohannesmaaltijd@hotmail.com

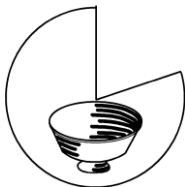
Graag tot ziens op één van de komende maaltijden, Tieke, Clarine, Karin, Jos en Wellie

Dienen

BIJ DE COLLECTES

Wilt u een van onderstaande collectedoelen, naast uw bijdrage tijdens de kerkdienst, ook steunen door een overschrijving, dan kunt u een bedrag overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. Diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort, onder vermelding van Leergeld.

Collectedoel juni 2022: Stichting Leergeld Amersfoort

Leergeld

AMERSFOORT

De diaconale collecte in de maand juni is bestemd voor de Stichting Leergeld Amersfoort. Deze stichting biedt hulp aan kinderen van 4 tot 18 jaar die in gezinnen met een inkomen op bijstandsniveau opgroeien. Allerlei spullen die voor kinderen vanzelfsprekend zijn, bezorgen ouders en verzorgers van die gezinnen de nodige financiële hoofdbreken. Waar haal je het geld vandaan voor nieuwe gym schoenen, een fiets, of het schoolreisje? Als je niet mee kunt doen, blijf je als kind aan de zijlijn staan. De Stichting Leergeld kan bijspringen.

'Leergeld stond klaar en hielp zonder te oordelen. Helemaal top', is de reactie van één van de ouders die een beroep deed op Leergeld. De ouders/verzorgers kunnen zelf contact opnemen met de stichting om een aanvraag in te dienen. De toegang tot het vragen van financiële steun is dus heel laagdrempelig.

De Stichting Leergeld is in meer dan 100 gemeenten actief, ook in Amersfoort. In 2020 zijn er in Nederland meer dan 130.000 kinderen geholpen.

Leergeld is een vrijwilligersorganisatie die haar hulpverlening heeft georganiseerd via lokale autonome stichtingen. De lokale Leergeld stichtingen zijn landelijk verenigd in Leergeld Nederland, met een klein bureau in Den Bosch.

Elk jaar op 1 juni wordt de Landelijke Leergeld Dag georganiseerd, waarop er aandacht is voor het werk van Stichting Leergeld.

Meer weten? www.leergeld.nl

U kunt uw collectegift overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van de Diaconie DoReJogemeente, ovv Leergeld.

Dineke

FINANCIËN VAN DE DIACONIE

April was de collectemaand voor het in de gemeente Barneveld gelegen kinderdorp De Glind. Dit is waarschijnlijk het meest ongewone gewone dorp in Nederland. Het heeft zo'n 700 inwoners, een kerk, bedrijven en bedrijfjes, een klassieke dokterswoning en een dorps huis. Tot zover is het allemaal heel gewoon.

Maar ongewoon is, dat hier al meer dan 100 jaar kinderen uit heel Nederland worden opgevangen. Dat begon in 1911, toen de Leidse dominee R.J.W. Rudolph een stuk land kocht in de buurtschap De Glindhorst en daar enkele boerderijen op liet bouwen. Boerengezinnen konden een woning en een stuk land pachten onder de voorwaarde dat zij zich over enkele pleegkinderen zouden ontfemen. Veel is sinds die tijd veranderd, maar nog steeds is de leidende gedachte dat kinderen die niet meer thuis kunnen wonen worden opgevangen in gezinsverband. In De

Glind vangt 1 op de 5 gezinnen uithuisgeplaatste kinderen op. In de 28 gezinshuizen (dat zijn gewone huizen waarin een gezin woont met 3 tot 6 uithuisgeplaatste kinderen) vinden ruim 120 kinderen een veilig thuis. Omdat er zoveel kinderen wonen zijn onderwijs, vrije tijd en speelvoorzieningen afgestemd op hun behoeften.

De Rudolphstichting steunt in De Glind kinderen, gezinshuizen en algemene dorpszaken, opdat de kinderen en jongeren veilig kunnen opgroeien in een leefomgeving die hen biedt wat ze nodig hebben voor herstel en ontwikkeling.

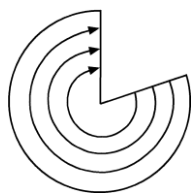
U droeg het werk van de Rudolphstichting een heel warm hart toe: aan de opbrengst van de collectes van € 1.169, 52 kon € 325 aan giften worden toegevoegd, zodat wij de Rudolphstichting konden verblijden met € 1495. Een bijzondere gift voor maatschappelijk bijzonder belangrijk werk. Dank hiervoor, aan allen die hebben bijgedragen.

Uw penningmeester, Dick

Aan de gemeente

UIT DE KERKENRAAD

In mei sprak de kerkenraad over de kerkdiensten, het beleidsplan, de samenwerking met de Ruimtevering, de voorbereiding van de gemeentedag op 15 mei, de herstructurering, en de vacature

voor de jongerenwerker. De sollicitatiecommissie bestaat uit Roland, Hetty, een of twee leden van Supertwien en de secretaris. zie ook de vacaturetekst achterin de Johannesbrief.

In de Stille Week waren er elke avond bijeenkomsten, met woord, muziek en stilte. Of avondmaal. De kerkenraad vond dit goed georganiseerd door Alke Liebich, en zeker voor herhaling vatbaar. Alke Liebich heeft ook het initiatief genomen om de Johanneskerk ter beschikking te stellen voor een wake in de Nacht van de vluchteling (18-19 juni).

Na de dienst van 8 mei kwamen we er opeens achter dat de gemeente het parkeren heeft gewijzigd. Dit betekent dat we op zondagmorgen niet meer gratis kunnen parkeren bij het stadhuis, omdat het dan voor vergunninghouders is. Het gevolg is dat de mensen die zijn aangewezen op hun auto, moeten gaan betalen voor de parkeergarage en ook nog eens meer moeten lopen. We zijn in gesprek met de gemeente en andere kerken, en proberen een oplossing te vinden. Maar daar zijn we niet optimistisch over.

Laura, secretaris

Wil je iets opmerken over het werk van de kerkenraad, of heb je een vraag? Wend je dan tot de secretaris, secretaris@johanneskerk.nl

VRIJWILLIGERSWERK BUITEN DE JOHANNESKERK

“Oekraïeners in Amersfoort, wie helpt wie?”

Het begon met een oproep van de plaatselijke raad van kerken in de Johannesbrief: “Er komt bij ons in Amersfoort een grote groep vluchtelingen uit de Oekraïne binnen en daar zijn veel vrijwilligers voor nodig”. Je denkt eerst: ik spreek wel een paar talen maar daar hoort Oekraïens niet bij! Maar dan hoor je dat er van alles moet gebeuren: met de auto mensen en dingen vervoeren, spullen overal ophalen en dan is de eerste opvanglocatie net geopend aan: het Suncourt. Na enig nadenken kwam ik er achter dat dat aan de Zonnehof was, in een leeg opgeleverd kantoorgebouw. Je krijgt dan via de mail een dataprikker met de vraag om wat in te vullen. Op dat moment heb je nog geen idee wat je te doen staat en hoeveel tijd dat eigenlijk kost. Soms moet je zo maar ergens aan beginnen zonder dat je alle consequenties kunt overzien. In ieder geval waren er toen al meer dan 100 vrijwilligers uit de plaatselijke kerken!

Ik meldde me op een avond rond 17 uur bij de beveiliging in Suncourt en kreeg een geel hesje

als helper. Ik werd ontvangen door de mensen van de gemeente en werd met twee andere vrijwilligers in de keuken gestald. Het eten was in-tussen binnengebracht door een plaatselijke cateraar. Het eten was behoorlijk zout en er was alleen varkensvlees. Arme moslims, die toch al pas na zonsondergang mochten aanschuiven. De hele organisatie was nogal chaotisch, maar toch kreeg iedereen wat te eten en wij mochten ons als vrijwilliger ook te goed doen aan de restjes. Het viel meteen op dat er al wat Oekraïense vrouwen waren die de handen uit de mouwen staken en hielpen met het laden en leeghalen van de afwasmachine, opruimen en schoonmaken. En in-tussen raak je wat aan de praat met de mensen die hun best deden om Engels te praten. En sommigen waren daar goed in geschoold. Het zijn meestal vrouwen, met kinderen en soms loslopende mannen. De keer erna ontdekte ik dat er veel meer Oekraïense vrijwilligers in de keuken aan de slag gingen. Ze waren duidelijk hun weg aan het zoeken en wachtten niet meer af tot ze bediend werden. Daardoor was er voor ons als Nederlandse vrijwilligers ook wat meer tijd om met mensen, die Engels spreken, aan de praat te gaan. De dag voor Pasen zat ik een half uurtje aan tafel met twee totaal verschillende mannen: een Ibo uit Nigeria die studeerde in Kyiv en een Algerijn, die al op meerdere plaatsen had gewoond en gewerkt. Aan de eerste (hij was RK) vroeg ik of hij de volgende dag naar een paasdienst ging. Hij wist de weg nog niet, maar zou het fijn vinden als dat wel kon. Ik vertelde dat hij welkom was in de Johanneskerk. En inderdaad, hij zat er de volgende morgen! En de Algerijn (moslim) vertelde me dat het niet gemakkelijk was om zich in deze moeilijke tijd aan de vasten te houden! Hij probeerde het toch maar! Die week was ik ook voor het eerst in de locatie aan de Plotterweg. Die was net geopend en de mensen daar waren nog aan het zoeken wat ze konden doen, maar ook daar namen enkele mensen duidelijk het initiatief om te helpen met het huishouden!

Ons houdt allemaal erg bezig wat daar in de Oekraïne gebeurt! Maar als je dan hoort dat een lerares Engels op het laatste moment in haar auto stapt om uit Mariopool naar het westen te vluchten... Dan kun je allen maar stil zijn en meeleven!

En wat leer ik daar van? Dat je ziet dat mensen het lef hebben om weg te gaan en iets nieuws op te pakken. Natuurlijk zijn de omstandigheden niet optimaal, als je maar zes douches, en dan ook nog buiten, hebt voor 200 mensen. Maar de mensen zagen er prima verzorgd uit om zo hun waardigheid te bewaren. Maar uiteraard zijn ze met

hun gedachten bij hun familie, die ze hebben moeten achterlaten. Het nieuws werd steeds per telefoon gevolgd!

En ik heb ook geleerd, dat het goed voelt als je een klein beetje kunt doen, zonder te weten wat het uithaalt! De mensen willen niet in de watten gelegd worden, maar er gewoon zijn is al voldoende. Daar worden de vrijwilligers ook beter van.

En dan nog een kleine kritische noot/d: het zou erg fijn zijn als wij net zo gastvrij zouden zijn voor vluchtelingen uit Afghanistan, Jemen, Syrië en Afrikaanse landen...

Gerard april 2022

Wil je ook wat vertellen over je vrijwilligerswerk buiten de Johanneskerk? Schrijf je verhaal op en stuur het op naar johannesbrief@johanneskerk.nl. Je kan ook geïnterviewd worden als je dat liever hebt. Bel dan even laura 06 1587 5667.

HEIDAG

In mei had de kerkenraad zijn jaarlijkse heidag. We evalueerden en hebben een jaarplan gemaakt op basis van het beleidsplan. Ook spraken we over de samenwerking met de Ruimteviering en over de mogelijkheid een pioniersplek te starten.

Daarna gingen we (op eigen kosten) eten bij het Ethiopische restaurant.

Laura

NACHT VAN DE VLUCHTELING

20 juni is door de vluchtelingen organisatie van de UNHCR tot dag van de vluchteling uitgeroepen. Sinds enige tijd is er de nacht van de vluchteling, in het weekend daaraan voorafgaand. Je kunt daaraan meedoen door die nacht een lange afstand te wandelen. Wij willen ook aan die nacht meedoen – maar dan door te waken. Een wake van 24 uur in de kerk voor en met vluchtelingen.

Dat betekent dat wij, de Johanneskerk, het gebouw en menskracht te beschikking stellen aan velen in Amersfoort, natuurlijk ook onze eigen kring, om de avond en de nacht te waken in de kerk. Met liturgie, maar ook met muziek, ontmoeting, misschien wel een film... We werken hierbij samen met de Raad van Kerken, de werkgroep 'kerk en nieuwkomers'.

De wake begint om 12 uur met de dienst van de Ethiopisch orthodoxe kerk. Helaas kunnen zij geen gasten ontvangen. Het overig programma wordt door velen vormgegeven. Op de website van de Johanneskerk zie je het programma, en kun je je opgeven voor een tijdslot. We eindigen met een viering op zondagmorgen waarbij wij brood en wijn delen, in uitzicht op het goede leven.

Let voor nieuws op de Johannesmail!

*Waken is ..
niet slapen, maar ontwaken
niet weglopen, maar stil staan
niet weggijken, maar juist onder ogen zien
niet je doof houden, maar aanspreekbaar zijn*

*Waken is..
Opstaan
waakzaam zijn
wachten en verwachten
hoopwekkend.*

(tekst met dank aan de basis van de wake, de Bethelkapel in Den Haag)

A PROPOS DUURZAAMHEID

Interview van/door de Groene Johannes

Gerri aan de lijn.

Wat vind je een belangrijke bijdrage?

Ik koop voor groente en fruit zoveel mogelijk biologische streekproducten.. Dat is win-win: voor mij gezond en voor het milieu ook. Ik probeer ook goed te letten op kleding van ecologische katoen. Na alles wat ik gezien en gelezen heb over spijkerbroeken, durf ik die niet meer te kopen. Daar zijn mensenlevens mee gemoeid, doodeng!

Je zegt: gelezen, doe je daar extra moeite voor?

Ja, inderdaad, niet alleen kranten en tv als informatie, maar ik verdiep me er echt in. Het heeft mij veel meer bewustzijn gebracht, bv over water. Niet klakkeloos water weggooien, kraan laten lopen enz. En wat dat bewustzijn betreft: er zou veel meer via het onderwijs bewustzijn moeten worden gekweekt. Via kinderen bereik je ook weer ouders . Er zouden goede programma's ontwikkeld moeten worden. Elkaar ideeën doorgeven helpt ook!

Vertel eens!

Ik heb al jaren een Duitse vriendin, ik wist niet wat ik zag, vroege jaren negentig! Zij haalde al de cellofaanvenstertjes uit de enveloppen, anders konden die daar niet bij het oud papier, nota bene drie soorten! Ook kranten gingen apart, en karton ook. En ik dacht dat ik goed bezig was, maar wat dat betreft kan in ons land de voorlichting nog veel beter, bv wat er wel en niet in de plastic-container mag... (cellofaan dus niet!)

Wat ergert je?

Dat ik haast niks meer "mag" eten, eigenlijk is alles vervuild. Daar heb je geen grip op. Dat we zo onachtzaam, in veel te hoog tempo, met onze boeren omgaan. Alsof uitkopen zaligmakend is. Zorgzaamheid voor de mens is ook duurzaamheid.!

En als uitsmijter:

Duurzaamheid als obsessie, dat ergert me enorm. Dat gedram, dat ik me zelf te kort voel schieten, natuurlijk. Maar die mensen die me een slecht geweten willen bezorgen, nee, daar kan ik niet tegen!

Dat lijkt me een mooi slot, dankjewel Gerri!

Susien

GEMEENTEDAG OP 15 MEI

Zondag 15 mei begon met een schitterende dienst in de Elleboogkerk. Het was een dienst van de Ruimteviering waaraan ook Johanneskerkers meededen. De Elleboogkerk is tijdelijk geheel beschilderd en biedt daardoor een onvergetelijke ervaring. Het is eigenlijk een museum, maar voor deze dienst was de oude functie van kerk weer in ere hersteld.

De schildering is van Gijs Frieling. Gijs Frielink maakt sinds begin jaren negentig wandschilderingen, waarin hij, in wat hij zelf noemt een "Hinde-loopen Stijl", reflecteert op de religieuze conditie van natuur en mens.

"Het aardse paradijs is een gevaarlijk droombeeld. Als onze drang naar genot en instinct tot zelfbehoud de enige en laatste waarheid is, dan zijn wij paradoxaal genoeg gedoemd om aan ons eigen succes ten onder te gaan. (...) In de toekomst zullen wij op een vergelijkbare manier stand proberen te houden tegenover een omgeving die volledig door machines gecontroleerd wordt. Net zoals de oude natuurwezens zullen deze machines doordrongen zijn van een overkoepelende en tegelijk geheel geïncorporeerde intelligentie die de onze ver te boven gaat. De ruimte tussen protocollen en algoritmes zal steeds kleiner worden en daarmee de mogelijkheid om op basis van zelf verworven inzichten te handelen. Daarmee zal Eva's daad: het eten van de appel waardoor de mens aan Goed gelijk werd, "kennende goed en kwaad", vergeefs blijken."

De dienst was heel goed bezocht door Ruimtevierders en Johanneskerkers, ik schat het op 80 à 90 mensen. Steeds werden er weer stoelen bijgehaald. We zongen mooie liederen, zoals van Huub Oosterhuis: Groter dan ons hart, met het refrein:

*Omdat Gij het zijt
Groter dan ons hart
Die mij hebt gezien
Eer ik werd geboren.*

Aan het eind van de dienst kwam Geertrui binnen met kinderen van de kinderkring, en zij vertelde over wat de kinderen hadden gedaan: in een

lege Johanneskerk hadden ze gepraat over dopen, en hun knuffel gedoopt. Het verhaal sloot op wonderbaarlijke wijze aan bij de dienst; het leek zo geregisseerd maar het ontstond spontaan.

Na de dienst gingen we naar de Johanneskerk voor de koffie. Een deel van de mensen ging daarna naar huis, en een deel bleef voor de gemeentedag van de Johanneskerk. Ook een stuk of acht Ruimtevierders deden mee. We zongen eerst onder leiding van Marie Christien. We zonder onder andere:

*Breek met wie honger heeft je brood
Spreek tot wie spraak'loos is een woord
Deel zowel vreugde als verdriet
Zing, als het even kan, een lied*

*Leef in het wereldse gedruis
Open voor anderen je huis
Deel zonder aarzelen je lach
Vier met elkaar de nieuwe dag.*

Een van oorsprong Duits lied, vertaald door Alke. Vervolgens een lunch, met heerlijk eten dat iedereen zelf had meegenomen. Daarna een speeddate aan de hand van een vraag. Helaas was er maar tijd voor één gesprekje want het laatste programmapunt was een deel van de Verzoeningswandeling wandelen of een korte film bekijken en daarover napraten.

Om half drie was de kerk weer opgeruimd en gingen we tevreden naar huis, de zon weer in.

Laura

NESTKASTEN EN SLAAPKASTEN AAN DE KERK

Hebt u het al gezien? Wat zijn dat voor zwarte doosjes aan de kerk?

Sinds kort hangen er aan de buitenmuren van onze kerk nestkasten voor gierzwaluwen en verblijfskasten voor vleermuizen. De Groene Johannes heeft aan de kerkenraad gevraagd om deze kasten te mogen aanschaffen in het kader van verhoging van de mogelijkheden voor natuur en biodiversiteit rond onze kerk. Nu hebben we niet alleen plantengroei in de geveltuinjes, waar o.a. insecten op af komen – maar ook een onderkomen voor gierzwaluwen en vleermuizen gerealiseerd. Met dank aan Kees en Barend die hielpen bij het ophangen!

Gierzwaluwen herkent u aan de lange sikkelvormige vleugels en hun gierende roep. Ze zijn slechts drie maanden per jaar in ons land – in mei, juni en juli.

Rond 1 augustus gaan ze weer naar het zuiden en missen we de gierende roep van deze vogels weer in de stad. Wanneer de gierzwaluwen in april weer uit Afrika vertrekken, kunnen ze in betrekkelijk korte tijd in hun broedgebieden aankomen, waarbij treksnelheden tot 650 km per dag zijn berekend. Meestal zijn de eerste rond Koningsdag weer hier aangekomen.

Gierzwaluwen vliegen altijd, behalve als ze moeten broeden. Ze slapen dus ook in de lucht! Hun pootjes zijn onderontwikkeld. Ze broeden in de steden – deze lijken het meest op de rotslandschappen waar ze van oudsher vandaan komen. Ze zijn graag in groepen (kolonieverband).

De vogels zijn zeer plaatstrouw : jarenlang gebruiken ze hetzelfde nest (maximaal waargenomen is 13 jaar lang). Na het uitvliegen gaan de jongen al snel mee naar Afrika en de daaropvolgende zomer broeden ze nog niet maar gaan eerst een seizoen lang op zoek naar een goede nestplaats. Ze proberen de aanvliegroute zo vaak mogelijk uit tot ze de goede routine ervoor gevonden hebben en er de daarop volgende jaren blindelings in kunnen.

Door extra aandacht voor nestgelegenheid hoopt men de achteruitgang van gierzwaluwen een halt toe te roepen. Hun nestmogelijkheden in de binnensteden zijn namelijk door renovaties, na-isolaties en nieuwbouw flink afgenomen. Dit geldt overigens hetzelfde voor de slaapgelegenheid voor vleermuizen. Vleermuizen slapen overdag en jagen 's nachts. Die zult u dus niet gemakkelijk te zien krijgen. De Alliantie heeft bij mij in de buurt bij renovaties van flats op (eigenlijk in) een aantal muren nestel-stenen aangebracht – en ook speciale stenen als slaapgelegenheid voor vleermuizen.

Vleermuizen slapen graag op een warme muur en gierzwaluwen nestelen graag op een koele muur. Beide zijn groepsdieren en de kasten kunnen dus gerust dicht bij elkaar hangen, maar wel op minimaal 3 meter hoogte. Ook iets voor de natuur rondom uw huis misschien?

Johanneke

SUPERTWIEN

Sinds enkele maanden ben ik met veel enthousiasme begonnen als jongerenleidster van Supertwien. Bij deze zal ik enkele hoogtepunten delen over wat de tieners en ik hebben meegemaakt.

Eind Februari zijn Luca, Mirthe en Sophia naar het regioweekend gegaan in de Singelkerk in Amsterdam. Het thema van het weekend was '(On)zichtbaar'. Ze hebben met andere jongeren geslapen in de kerk, een rondleiding gekregen, het Achterhuis van Anne Frank bezocht en nog veel meer activiteiten. Ze hebben het erg naar hun zin gehad, met als hoogtepunt van het hele weekend? Verstoppertje spelen in de kerk.

Met Supertwien zien we elkaar één keer per maand, op een vrijdagavond. Elke keer doen we weer wat anders. Afgelopen bijeenkomst hebben we bijvoorbeeld het spel "crazy Johannes 88" gespeeld. Voor dit spel heb ik een lijst gemaakt met heel veel opdrachten. De tieners hebben zich verdeeld over twee teams en per team hebben ze binnen 1 uur zoveel mogelijk opdrachten uitvoeren. Voor grote opdrachten waren veel punten te scoren, voor kleine opdrachten minder. Het team met de meest verdiende punten wint het spel.

Een uur lang zijn beide team vol chaos en enthousiasme de kerk doorgerend om de opdrachten uit te voeren. Zo zijn er reclame filmpjes voor de Johanneskerk gemaakt, spreekwoorden en Bijbelverhalen uitgebeeld, ideale kerkdiensten bedacht en nog veel meer.

Ik heb hele leuke momenten met de Supertwieners meegemaakt en ontzettend veel met ze gelachen. Ik kijk uit naar de komende bijeenkomsten!

Elise

GEZAMENLIJKE DIENST

Gezamenlijke dienst op 12 juni van de PGA

Op zondag 12 juni (zondag Trinitatis) houdt de Protestantse Gemeente Amersfoort weer een gezamenlijke dienst. Deze prille traditie kon twee jaar lang niet plaatsvinden. De dienst in de St. Joriskerk. begint om 18.00 uur. Thema: Kerk in de kracht van de Geest. We laten ons daarbij inspireren door Handelingen 2:42 waarin beschreven wordt dat er door de kracht van de Geest een gemeenschap van gelovigen is ontstaan. Voorgangers zijn de predikanten Arjan Plaisier, Jan van Baardwijk en Gerard Kansen.

In de morgendienst van deze zondag Trinitatis zijn wij bij elkaar op bezoek als teken van onderlinge verbondenheid. Dat betekent dat elke gemeente een vertegenwoordiger ontvangt van een van de andere gemeenten, en zelf ook weer een vertegenwoordiger naar weer een andere gemeente afvaardigt. Wij ontvangen een gemeentelid van de gemeente De Bron (Liendert), en worden uitgezonden naar de Nieuwe kerk (Leusderweg).

Alke

WORKSHOP POSITIEVE GEZONDHEID

Op donderdagavond 9 juni 2022 19:30-21.00 uur organiseert het Diaconaal Aandachtscentrum een workshops positieve gezondheid.

In deze workshop maak je kennis met het begrip positieve gezondheid. Je krijgt uitleg over wat dit inhoudt en hoe je dit kunt toepassen in je eigen dagelijkse praktijk. Ontdek hoe je je veerkracht kunt vergroten en waar je invloed kunt uitoefenen om beter om te gaan met uitdagingen in je leven. Wat vind jij belangrijk? Waar word jij blij van?

De avond is voor iedereen die kennis wil maken met het gedachtegoed van Positieve Gezondheid en die in meer in contact wil komen met zijn/haar eigen veerkracht. Het is gratis.

De workshop wordt gegeven in het Diaconaal AandachtsCentrum (Zuidsingel 5). Aanmelden bij coordinator@daczuidsingel.nl

JONGERENWERKER GEZOCHT

Johanneskerk Amersfoort,
Samenwerkingsgemeente
van Doopsgezinden,
Remonstranten
en Vrijzinnig Protestanten

Vacature

De kerkenraad van de Johanneskerkgemeente te Amersfoort (samenwerkingsgemeente van Doopsgezinden, Remonstranten en Vrijzinnig Protestanten) is op zoek naar een Jongerenwerker voor 4 uur per week om onze jongeren te begeleiden bij hun levensbeschouwelijke ontwikkeling, hun plek te laten vinden in de gemeente en zo mogelijk nieuwe jongeren aan te trekken.

De Johanneskerk is een gemeenschap van een verscheidenheid aan mensen uit Amersfoort en omgeving die met bezieling en in vrijheid hun zoektocht delen naar geloof, hoop en liefde waarbij ieder zijn eigen weg mag gaan.

Taken jongerenwerker

- Begeleiden, enthousiasmeren en inspireren van de huidige groep tieners (12-18 jaar, op dit moment ongeveer zes. Zij komen maandelijks op een vrijdagavond bij elkaar, behalve in de zomer.
- Organiseren van activiteiten als excursies, een gemeenteactiviteit of een weekend, in overleg met de jongeren voor te bereiden en uit te voeren.
- Ontwikkelen van nieuwe mogelijkheden om jongeren een bij hen passend aanbod voor hun levensbeschouwelijke ontwikkeling te geven.
- Samenwerken met andere kerkelijke gemeentes in Amersfoort en onderzoeken welke activiteiten gemeenschappelijk kunnen gebeuren
- Contact onderhouden met (jongerenwerkers van) landelijke koepels van doopsgezinden en remonstranten
- Zorgen voor communicatie rond de activiteiten, zoals uitnodigingen naar ouders, jongeren en/of de gemeente, stukjes in de Johannesbrief en berichten op social media.
- Terugkoppelen van de activiteiten naar kerkenraad en gemeente.

Wij zijn op zoek naar iemand die

- Een relevante opleiding heeft op HBO niveau of hoger
- Sterke affiniteit heeft met vrijzinnig geloven
- Een band met de jongeren kan opbouwen en een bijdrage kan leveren uit eigen professie
- Houdt van pionieren, en initiatiefrijk en enthousiasmerend is
- Beschikt over goede organisatorische en communicatieve vaardigheden

Wij bieden

- Een levendige, actieve gemeente die jongerenwerk belangrijk vindt.
- Betaling volgens de PKN cao schaal 8.
- In eerste instantie een jaarcontract; dit kan worden omgezet in een contract voor onbepaalde tijd.

Voor informatie kunt u contact opnemen met de voorzitter van de sollicitatiecommissie, Laura: secretaris@johanneskerk.nl.

Reacties graag uiterlijk 14 juni bij secretaris@johanneskerk.nl

AMERSFOORTSE ZWAAN 10 JAAR

Heugelijk nieuws! De Amersfoortse Zwaan bestaat tien jaar en dat willen we met jullie vieren. In 2012 startte het project ten einde een Lutherse traditie in Amersfoort te behouden. De Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Amersfoort besloot om een klein groepje voortrekkers aan te stellen die met een daartoe aangetrokken predikant 'hun netten aan de andere kant uit zouden gooien' - op hoop van zegen.

Sindsdien zijn tien jaren voorbijgegaan. De Amersfoortse Zwaan groeide, via een landelijke pioniersplek naar de voedingsbodem en thuisbasis voor het project Stadsdominee in Amersfoort. Sommige mensen zijn andere wegen gegaan en we hebben mensen moeten afstaan aan de dood. Maar er hebben zich ook nieuwe mensen bij de gemeenschap gevoegd, als lid, als vriend, als gast. De Amersfoortse Zwaan is veranderd en gegroeid, en wat eerst een kleine Lutherse gemeente was, werd een open netwerk in de stad. Wat bleef is dat de mensen die onder dit dak komen als altijd van Gods genade leven, als altijd van Gods liefde vertellen en als altijd feestelijk en met muziek vieren.

U was vroeger of bent nu betrokken bij de Amersfoortse Zwaan. Daarom nodigen we u van harte uit op zaterdag 25 juni 2022, tussen 16 en 18.30 uur. We willen die middag dankbaar gedenken wat geweest is, we willen vieren waar we nu staan en met elkaar uitzien naar en bidden om veel goeds dat hopelijk nog komen zal.

Een openingswoord van de voorzitter Corrie Buitendijk loodst ons in vogelvlucht door de afgelopen tien jaar. Daarna is er een viering waarin Diederiek van Loo voorgaat, en we sluiten de middag af met een toast op de toekomst.

Opgeven is niet noodzakelijk, maar wel makkelijk voor de organisatie. Dat kan via een mail naar amersfoortsezwaan@gmail.com

IN MEMORIAM WIL

Op 23 april is Wilhemina Maria overleden. Wil was als jonge gereformeerde vrouw getrouwd met de vrijzinnig hervormde Asje – een behoorlijke stap in die tijd. Zo is zij lid van de VVH in Amersfoort geworden. Het gezin heeft altijd in Amersfoort gewoond, in de Liendert. Haar man was penningmeester bij de VVH; zij kon er met trots over vertellen. Na het overlijden van haar man verhuisde zij naar een flat aan de Zangvogelstraat. Helaas kon zij enkele jaren geleden niet meer zelfstandig blijven wonen. Toen werd zij verzorgd in zorgcentrum 'de Liendert', en later in het verpleeghuis St. Elisabeth. Toch bleef zij een stijlvolle dame, met gevoel voor humor. Corrie weet te vertellen: 'In de Coronatijd wilde ik weggaan en maakte een buiging. "Ho, ho, zo doen we dat niet!" zei ze en ze zette haar stoel resoluut achteruit, stond op en gaf me een hand.'

Wil is 96 jaar oud geworden. Zij laat een zoon en kleinkinderen na. Het afscheid heeft in kleine kring plaatsgevonden.

IN MEMORIAM LIESBETH VLAANDEREN

Op 1 mei is Elisabeth Wilhelmina overleden.

Liesbeth is geboren in Indonesië. Zij groeide op bij familie nadat haar ouders overleden waren. In Nederland trouwde zij met Ab. Zij kregen drie kinderen. Bij de afscheidsbijeenkomst afgelopen vrijdag werd gezegd: 'Mijn moeder leefde het leven met volle teugen. Vooral hield zij van kinderen en van dieren. ... Zij was gastvrij en eigenzinnig.'

Als jonge vrouw studeerde zij psychologie. Later, na het vervoegde pensioen van haar man, nog een keer een studie: kunstgeschiedenis. Dat werd een intensieve hobby: als stel trokken zij door het land en gaf Liesbeth lezingen. Zij vertelde graag over kunst en geschiedenis, haar huis stond er vol mee. Liesbeth en Ab waren betrokken bij de Remonstranten in Nijmegen, en later in Amersfoort. Hier in Amersfoort lukte de klik niet zo goed. Zij was daar eerlijk in. Af en toe kwam ze naar een kerkdienst, een ontmoetingsochtend of huiskamergesprek.

Liesbeth had een hartelijk maar eigenzinnig karakter en liet zich weinig voorschrijven. Zo ging zij ook met tegenslagen om. Ze verzorgde haar man tegen vele adviezen in tot het einde zelf. Of ze zei: 'Ik heb kanker maar ik voel me prima', en ging door met haar leesgroepen en vrijwilligerswerk. Tot kort geleden was dat de weekendtref van de GGZ. Een tijd geleden kwam zij dan ook hier beneden bij de Boeier goede bekenden tegen.

Eind april kwam zij na een val in het ziekenhuis terecht. Daar is zij voor iedereen onverwacht – ze zou weer naar huis gaan - overleden.

Liesbeth is 94 jaar oud geworden. Zij laat drie kinderen en kleinkinderen achter.

Locatie is de
Johanneskerk,
tenzij anders
aangegeven.

- 01-06 17:30 uur Johannesmaaltijd (zie pag. 5)
- 12-06 18:00 uur Dienst van alle kerken van de
PGA in de Joriskerk (zie pag. 13)
- 18-06 Wake voor vluchtelingen (zie pag. 9)
- 23-06 10:00 – 11:00 contactledenbijeenkomst
19:30 uur Johannes leest
- 01-07 17:30 uur Johannesmaaltijd (zie pag. 5)

KERKDIENTEN

Kerkdiensten beginnen om 10:00 uur,
tenzij anders aangegeven.

- 29 mei dhr. Jan Nienhuis,
organist Floris van Gils
- 5 juni ds. Alke Liebich. Pinksteren,
organist Willem van Twillert
- 12 juni ds. Maaïke de Jong,
organist Diederik Blankesteyn
- 19 juni ds. Alke Liebich maaltijdviering
organist Willem van Twillert
- 26 juni mevr. Madelief Brok,
organist Willem van Twillert
- 3 juli opstapdienst en buitendag

*Bij de voorplaat: in deze Johannesbrief schrijven
zowel Alke als Gerard over talen (en Pinkste-
ren). Om al die talen te horen moet je wel grote
oren hebben. Daarom heeft de Groene Johan-
nes vleermuizenkasten aan de buitenkant van
de kerk opgehangen. "Wie oren heeft, moet ho-
ren wat de Geest tegen de gemeenten zegt."*

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
